



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **REALRENT Morava s. r. o.**, IČO: 253 57 794
sídlem Michálkovická 2055/86, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, IČO: 660 03 008
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

Statutární město Ostrava, IČO: 008 454 51
sídlem Prokešovo nám. 1803/8, 729 30 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 9. 11. 2023, č. j. MD-34128/2023-130/3,
sp. zn. MD/34128/2023/130,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 9. 11. 2023, č. j. MD-34128/2023-130/3, sp. zn. MD/34128/2023/130, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „soud“) dne 10. 12. 2023 domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 9. 11. 2023, č. j. MD-34128/2023-130/3, sp. zn. MD/34128/2023/130 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Drážního úřadu (dále jen „Drážní úřad“) ze dne 17. 5. 2023, č. j. DUCR-30202/23/Vi, sp. zn. MO-SDO0180/23-6/Vi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „stavební povolení“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) vydáno povolení pro stavbu dráhy „Přestupní uzel Ostrava – Hulváky, II. etapa, tramvajové zastávky“ v rozsahu SO 651 Tramvajová trať – spodní stavba, SO 652 Tramvajová trať – vrchní stavba, SO 653 Tramvajová nástupiště, SO 654 Přeložka trojelového vedení, SO 655 Přeložka trakčních kabelů a SO 656 Osvětlení nástupní hrany (dále jen „stavba“).
2. Žalobkyně je vlastníkem stavebních parcel č. St. 221, St. 232/3, St. 311/2, St. 312 a pozemkových parcel parc. č. 354/12, 1128/2 a 1434/2 v katastrálním území Zábřeh – Hulváky (dále jen „pozemky žalobkyně“).

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalobkyně nebyla účastníkem prvostupňového řízení vedeného Drážním úřadem, neboť pozemky žalobkyně nebyly stavebníkem uvedeny mezi pozemky, na kterých se má stavba realizovat. Stavební povolení bylo žalobkyni doručeno až dne 7. 7. 2023 a žalobkyně proti němu podala v náhradní lhůtě dne 2. 8. 2023 odvolání (dále jen „odvolání“).
4. *První odvolací námitkou* žalobkyně vymezila, že vydání stavebního povolení předcházelo územní řízení, v rámci kterého bylo vydáno dne 1. 2. 2022 rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, č. j. SMO/759057/21/ ÚpaSŘ/Sla, jímž byl umístěn záměr „Přestupní uzel Ostrava-Hulváky, II. etapa, tramvajové zastávky“. Toto územní rozhodnutí bylo rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 10. 2022, č. j. MSK 55003/2022 změněno (dále jen „územní rozhodnutí“). Územním rozhodnutím (ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 10. 2022, č. j. MSK 55003/2022) bylo rozhodnuto o umístění stavby na pozemcích parc. č. 224/55, 751/1, 751/9, 751/10, 751/11, 751/12, 849/1 v katastrálním území Mariánské Hory, a parc. č. st. 221, 232/1, 232/2, 232/3, 311/1, 311/2, 312, parc. č. 317/9, 351/8, 354/12, 354/43, 355/2, 356/5, 396/40, parc. č. st. 965, parc. č. 1009/2, 1009/3, 1009/4, 1009/5, 1009/7, 1009/8, 1009/11, 1009/12, 1011/2, 1128/2, 1131/2, 1133/1, 1134/1, 1434/1, 1434/2, 1458, 1490/3, 1490/5, 1490/8, 1490/12, 1490/13, 1490/16 v katastrálním území Zábřeh – Hulváky. Protože je žalobkyně výlučným vlastníkem stavebních parcel č. 221, 232/3, 311/2, 312 a pozemkových parcel č. 1128/2 a 1434/2 v katastrálním území Zábřeh – Hulváky, podala proti územnímu rozhodnutí dne 18. 11. 2022 ke Krajskému soudu v Ostravě správní žalobu. Podle názoru žalobkyně měla být do doby pravomocného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě veškerá navazující stavební řízení přerušena, případně neměla být vůbec zahájena.
5. Ve *druhé odvolací námitce* žalobkyně uvedla, že ačkoli má být stavba realizována částečně na pozemcích v jejím vlastnictví, nebyla stavebníkem označena jako účastník řízení a pozemky žalobkyně nebyly v rozporu s obsahem projektové dokumentace stavby uvedeny mezi

pozemky, na kterých má být stavba realizována. Skutečnost, že s žalobkyní nebylo v prvostupňovém řízení jako s účastníkem řízení jednáno, čímž jí nebyl umožněn výkon všech jejích práv, je dle žalobkyně důvodem pro zrušení stavebního povolení.

6. Ve *třetí odvolací námitce* žalobkyně konstatovala, že nesouhlasila s umístěním stavby na jejích pozemcích, ani nebyly splněny zákonné podmínky pro vyvlastnění části pozemků ve vlastnictví žalobkyně stanovené ustanovením § 170 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).
7. *Čtvrtou odvolací námitkou* žalobkyně vyjádřila nesouhlas s postupem Drážního úřadu, který nesvolal ústní jednání spojené s ohledáním na místě dle § 112 odst. 2 stavebního zákona s odůvodněním, že jsou mu poměry v daném území známy a že žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby.
8. Žalobkyně dále v *páté odvolací námitce* konstatovala nevhodnost stavebního záměru z hlediska 26 vymezených bodů. Za nevhodný jej žalobkyně považovala zejména z důvodu bezpečnosti chodců (původní tramvajové zastávky jsou na rovině a z hlediska přestupu blíže); z důvodu nedodržení požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání staveb pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace; z důvodu nevhodného křížení cyklistické stezky přímo u přechodu pro chodce; z důvodu neumístění světelné signalizace u přechodu pro chodce; z důvodu umístění vytížené zastávky hromadné dopravy s kolejovými i kolovými vozidly v prudkém klesání a stoupání a z důvodu nebezpečného umístění parkovacích zálivů podél nástupních ostrůvků. Žalobkyně rovněž uvedla, že stavba má být realizována spolu se zamýšlenou stavbou křižovatky, neboť na sebe dle projektové dokumentace a dokladů navazují. Žalobkyně upozornila, že stavba v míře nepřiměřené poměrům v daném území podstatně omezí pozemky žalobkyně, a to z hlediska možné hlukové zátěže, která nebyla ověřena, z hlediska znemožnění následné výstavby žalobkyně ve stávající uliční čáře a omezení možnosti zástavby zbývajících pozemků žalobkyně z důvodu vzniku ochranných pásem stavby, technických zařízení a inženýrských sítí. Závěrem žalobkyně upozornila, že stavba má alternativy, které budou obecně vhodnější, bezpečnější a levnější.
9. Žalobkyně v závěru odvolání uvedla své úvahy o dalším možném postupu Drážního úřadu v případě zrušení stavebního povolení.
10. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 13. 11. 2023.
11. K *první odvolací námitce* žalovaný uvedl, že požadavek, aby bylo řízení o vydání stavebního povolení přerušeno do doby rozhodnutí o žalobě podané žalobkyní proti územnímu rozhodnutí, nemá oporu v platné právní úpravě. Územní rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci a stavebník tak mohl podat žádost u Drážního úřadu o stavební povolení pro objekty, jež jsou stavbou dráhy.
12. Ke *druhé odvolací námitce* žalovaný poukázal na skutečnost, že Drážní úřad po zjištění vady spočívající v neúčasti žalobkyně v prvostupňovém řízení, zaslal žalobkyni dne 26. 7. 2023 stavební povolení a došlo tak k nápravě pochybení. Zda šlo o úmyslné neuvedení pozemků žalobkyně do žádosti o vydání povolení stavebníkem nelze dle žalovaného zpětně ověřit. Žalobkyni byla rovněž zachována odvolací lhůta, resp. došlo k jejímu prodloužení z důvodu nedoručení prvostupňového rozhodnutí.
13. Ke *třetí odvolací námitce* žalovaný uvedl, že plánovaná stavba, která bude zčásti umístěna na pozemcích žalobkyně, je stavbou veřejně prospěšnou ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 zákona

č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“) a § 2 odst. 1 písm. m) bodu 1. stavebního zákona. Z toho vyplývá, že tyto pozemky, resp. jejich části, potřebné pro realizaci plánované stavby, bude možné vyvlastnit, a to na základě ustanovení § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. S ohledem na prokázaný veřejně prospěšný charakter stavby, tak nevznikla v souladu s ustanovením § 184a odst. 3 stavebního zákona potřeba vyžádat souhlas se stavbou od vlastníka pozemků. Požadavky veřejného práva proto stavebník naplnil a Drážní úřad na základě kladného posouzení žádosti vydal stavební povolení.

14. Ke *čtvrté odvolací námitce* žalovaný uvedl, že pro upuštění od ústního jednání je nutnou podmínkou, aby „*žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení*“. Ohledání na místě bude proto ve stavebním řízení nutné provést jen tehdy, pokud stavebnímu úřadu nebudou „*dobře známy poměry staveniště*“. Z podkladů pro řízení je zřejmé, že územní řízení ohledně stavby proběhlo a z poznatků, které z něj Drážní úřad získal, na základě správního uvážení usoudil, že by úkon projednání na místě, příp. spojený s ústním jednáním byl nadbytečný.
15. K *páté odvolací námitce* žalovaný poznamenal, že je nezbytné oddělit posouzení stavby z hlediska stavebních předpisů od subjektivního pohledu žalobkyně. K subjektivnímu názoru žalobkyně (ohledně vhodnosti umístění stavby) byl žalovaný přesvědčen, že žalobkyně nesouhlasí s navrhovanou podobou a umístěním stavby z důvodu, že stavba zasáhne do jejího vlastnického práva. K argumentům žalobkyně, které nejsou schopny zpochybnit jak zákonnou, tak ani technickou stránku projektu stavby nelze dle žalobce přihlídnout.
16. Závěrem žalovaný vymezil, že projednávaná stavba naplňuje kritérium veřejně prospěšné stavby, a je tudíž možné na základě kritérií stanovených Ústavním a Nejvyšším správním soudem (*prvním kritériem je kritérium vhodnosti, tj. posuzování toho, zdali institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl; druhým kritériem vzájemného zvažování základních práv a svobod je kritérium potřeby, spočívající v porovnávání legislativního prostředku, omezujícího základní právo resp. svobodu, s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod, resp. dotýkajícími se jich v menší intenzitě a třetím kritériem je porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv nebo veřejných statků*) označit za legitimní její upřednostnění před vlastnickým právem žalobkyně.

III. Žaloba

17. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou jej napadla v celém rozsahu.
18. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že napadeným rozhodnutím bylo v celém rozsahu potvrzeno stavební povolení, přičemž ve výrokové části potvrzeného stavebního povolení bylo uvedeno, že stavba bude umístěna na pozemcích p. č. 1009/3, 1009/4, 1009/8, 1009/12, 1490/16, vše v katastrálním území Zábřeh – Hulváky a na pozemcích p. č. 751/1, 751/10 a 751/11, vše v katastrálním území Mariánské Hory. Stavební povolení ale nezahrnovalo pozemky ve vlastnictví žalobkyně, na kterých má být stavba dráhy částečně rovněž realizována. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí a z projektové dokumentace stavebníka vyplývá jednoznačný závěr, že předmětná stavba má být mj. postavena i na částech pozemků ve vlastnictví žalobkyně, a to konkrétně stavebních parcelách č. 221, 232/3, 311/2, 312 a pozemkových parcelách č. 1128/2 a 1434/2 v katastrálním území Zábřeh – Hulváky. Žalobkyně výslovně v odvolání proti stavebnímu povolení argumentovala, že objekt SO 655 Přeložka trakčních kabelů (dále jen „objekt SO 655“), který je předmětem stavebního povolení, má být realizován přímo na pozemcích ve vlastnictví žalobkyně (jedná se o stavbu trakčního

kabelu v délce cca 110 bm a trolejové stožáry č. 14, 16, 18, 20). Z uvedeného důvodu byla žalobkyně přibrána jako účastník řízení v rámci odvolacího řízení; přesto však žalovaný v celém rozsahu potvrdil stavební povolení, z něhož vyplývá, že stavět se může jen na některých pozemcích a povolovanou stavbu jako celek tudíž není možné postavit.

19. Dle tvrzení žalobkyně, uvedeného ve *druhé žalobní námitce*, je objekt SO 655 umístěn mimo dopravní koridor vymezený pro výstavbu veřejně prospěšné stavby DK 167 přestupní uzel Hulváky – úsek U koupaliště – Sokola Tůmy, přestavba včetně vyvolaných úprav komunikací – katastr. území Mariánské Hory (dále jen „koridor DK 167“), a proto nejde o stavbu vymezenou „ve vydané územně plánovací dokumentaci“, jak normuje § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, a proto příslušnou stavbu nelze umístit na částech pozemků žalobkyně bez jejího souhlasu, který stavebníkovi nebyl žalobkyní dán.
20. Skutečnost, že se objekt SO 655 nachází mimo koridor 167, dokládala žalobkyně citací strany 15 územního rozhodnutí, tj. rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 1. 2. 2022, č. j. SMO/759057/21/ ÚPaSŘ/Sla, jímž byl umístěn záměr „Přestupní uzel Ostrava-Hulváky, II. etapa, tramvajové zastávky“ ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 10. 2022, č. j. MSK 55003/2022: „[s]kutečnost, že v koridoru DK 167 vyznačeném v územním plánu nebylo možno umístit některé stavební objekty předmětné VSP, které jsou pro ni z hlediska svého charakteru nezbytné, např. dílčí části hlavní stavby, bez nichž by nebylo možno danou stavbu dopravní infrastruktury realizovat a řádně užívat pro stanovený účel (zejména SO 654 – přeložka trolejového vedení, SO 655 - přeložka trakčních kabelů, SO 903 – koordinační kabel na pozemcích parc. č. st. 221, 311/2, 232/3 a parc. č. 1128/2, 1434/2 v kat. území Zábřeh-Hulváky ve vlastnictví odvolatele)[...]“.
21. Žalobkyně v rámci podaného odvolání namítala chybějící výkres objektu SO 655 v katastrální mapě, který by jednoznačně prokazoval, že toto vedení kabelu jde mimo koridor DK 167 a stavebník tak potřebuje souhlas vlastníka dotčených pozemků. K uvedenému sdělil stavebník Drážnímu úřadu, že stavba (tedy i objekt SO 655) je v koridoru DK 167 a jako důkaz předložil Drážnímu úřadu kopii výkresu územního plánu v měřítku 1:10 000 s vyznačením stavby a stanoveného koridoru 167 a závazné stanovisko Magistrátu města Ostravy, Útvaru hlavního architekta a stavebního řádu, Oddělení územního plánu a památkové péče ze dne 3. května 2018, č.j. SMO/073437/18/ÚHAaSŘ/KOZ, podle něhož je plánovaná stavba přípustná.
22. K uvedeným „důkazům“ žalobkyně konstatovala, že předložené závazné stanovisko Magistrátu města Ostravy, je neplatné, protože v rámci stavebního řízení bylo nahrazeno závazným stanoviskem Magistrátu města Ostravy, Odboru územního plánování a stavebního úřadu ze dne 21. května 2021, č. j. SMO/273058/21/ÚPaSŘ/2, které stavebník žalovanému nedoložil. Dále žalobkyně namítala, že u výkresu územního plánu v měřítku 1:10 000 je zcela vyloučeno, aby tento zachycoval podrobnost stavby v detailu trakčních kabelů, tedy objektu SO 655, a umístění v (resp. vně) koridoru DK 167. Nadto žalobkyně uvedla, že žalovaný žalobkyni tuto listinu ani nepředložil k vyjádření.
23. Ve *třetí žalobní námitce* žalobkyně předně zopakovala, že byla v prvostupňovém řízení o stavebním povolení vedeném Drážním úřadem opomenutým účastníkem a bylo proto zákonnou povinností správního orgánu za účelem zachování plných procesních práv žalobkyně, aby se žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí vypořádal řádně se všemi námitkami žalobkyně tak, jako to měl učinit Drážní úřad, pokud by žalobkyně byla od počátku stavebního řízení účastníkem řízení a mohla tak uplatnit své námitky již v rámci prvoinstančního řízení.

24. Žalovaný se však s většinou námitek podaných v rámci odvolání proti stavebnímu povolení nevypořádal dostatečně. Konkrétně žalobkyně vymezila, že žalovaný si z 26 podrobných námitek uvedených v odvolání vybral pouze jednu konkrétní námitku, se kterou se vypořádal, přičemž ostatní pominul (podrobněji viz posouzení věci městským soudem).
25. Závěrem žaloby žalobkyně uvedla, že v rámci stavebního povolení Drážní úřad stanovil podmínky pro provedení stavby. Žalobkyně měla za to, že tyto podmínky nebyly stanoveny dostatečně a vymezila, jaké podmínky považuje dále za nezbytné.
26. Součástí žaloby byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, kterému soud usnesením ze dne 8. 1. 2024, č. j. 9A 146/2023 – 47, vyhověl a žalobě odkladný účinek přiznal.

IV. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 2. 2. 2024 předně poukázal na skutečnost, že stavba naplňuje kritéria hodnocení stavby realizované ve veřejném zájmu, což je základní východisko pro další posouzení.
28. K *první žalobní námitce* žalovaný uvedl, že pochybení Drážního úřadu v prvostupňovém řízení bylo napraveno zasláním stavebního povolení žalobkyni a poskytnutím dostatečně dlouhé doby pro podání odvolání. Žalovaný proto nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že potvrzením stavebního povolení stvrdil nezákonnost, když ve stavebním povolení nebyl uveden výčet pozemků žalobkyně, na kterých má být stavba realizována. V souvislosti se stavbou budou pozemky ve vlastnictví žalobkyně dotčeny v podobě umístění přeložky trakčního kabelu a také sloupů trakčního vedení. Z celkového rozsahu plánové stavby se jedná o podstatně malou část budoucí stavby, jež se dotkne pozemků žalobkyně, proto nelze vyvozovat záměr stavebníka, aby se žalobkyně o plánované stavbě nedozvěděla.
29. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaný vymezil, že trakční vedení – sloupy a kabel trakčního vedení (objekt SO 655) naplňují kritéria ustanovení § 5 odst. 1 věty první zákona o dráhách, neboť samotnou tramvajovou dráhu rozšiřují a doplňují, resp. v případě kabelu trakčního vedení lze hovořit o způsobu zabezpečení dráhy (zajištění zdroje elektřiny). Zákon nevyžaduje, aby „stavba, která rozšiřuje, doplňuje, mění nebo zabezpečuje dráhu“ musela být v obvodu dráhy. Z toho vyplývá, že umístění trakčního kabelu, resp. sloupů trakčního vedení může být na základě zmiňovaného ustanovení § 5 odst. 1 zákona o dráhách mimo stanovený obvod – koridor DK 167. Stejně tak lze na uvedenou stavbu, resp. na stavbu nových zastávek nahlížet jako na stavbu hlavní, a na stavbu trakčního vedení (sloupy) nahlížet jako na stavbu vedlejší (zabezpečuje užitelnost – funkci tramvajové dráhy).
30. Z uvedených důvodů předmětná stavba nadále splňuje požadované kritérium stavby veřejně prospěšné (trakční vedení a trakční kabel jsou součástí stavby dráhy tramvajové, resp. zastávek), jež se svou rozhodující – hlavní částí nachází v územně plánovací dokumentaci, přičemž vedlejší část stavby zabezpečuje funkci stavby hlavní, bez níž by nemohla hlavní stavba plnit svůj účel. Z toho žalovaný vyvodil naplnění předpokladů pro aplikaci ustanovení § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, tedy že bylo prokázáno umístění veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury v územně plánovací dokumentaci, protože je přípustné odejmout práva k pozemkům nezbytným právě pro realizaci této veřejně prospěšné stavby. Protože byla splněna podmínka prokázání veřejné prospěšnosti této stavby, souhlas žalobkyně nebyl vyžadován (což vyplývá z ustanovení § 184a odst. 3 stavebního zákona).
31. Vzhledem k absenci spornosti ohledně umístění části stavby (kabel trakčního vedení, sloupy trakčního vedení) na pozemcích žalobkyně nepřinese srovnání výkresů dvou měřítek (1:10 000

a 1:2 500 nové poznatky, když bylo prokázáno, že (menší) část stavby, bude umístěna vedle koridoru DK 167. I tyto části stavby však tvoří součást stavby dráhy, a jako taková může být tato stavba ve svém celku označena za veřejně prospěšnou. Žalovaný dále kategoricky odmítl, že napadené rozhodnutí postavil na důkazech, k nimž se žalobkyně nemohla vyjádřit. Žalovaný uvedl, že žalobkyně měla přístup ke všem podkladům, vyjádřením a sdělením.

32. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaný konstatoval, že ani jemu ani Drážnímu úřadu nepřísluší posuzovat technické provedení stavby – o její konstrukční a dispoziční podobě má právo rozhodnout stavebník, a to výlučně za splnění předem stanovených podmínek daných jak stavebními předpisy (zákonů, vyhlášek a norem – ČSN), tak i podmínkami uvedenými v odůvodnění rozhodnutí – stavebního povolení. Pokud jde o stavební provedení stavby, to je odvislé od norem vycházejících ze zákonů, vyhlášek, dalších předpisů, samotné provedení stavby – popis je pak uveden ve stavebním povolení. Splnění všech podmínek v rámci řízení o této žádosti je posléze předpokladem pro vydání stavebního povolení. Dále žalovaný uvedl, že má povinnost posoudit podané námitky, pokud daná námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. A právě žalobkyní tvrzených 26 námitek spadá dle žalovaného do oblasti, ke které nemá Drážní úřad ani žalovaný povinnost se vyjadřovat, když tyto námitky jsou čistě subjektivním názorem žalobkyně.
33. Následně žalovaný uvedl, že pokud se v napadeném rozhodnutí vyjádřil k jedné z 26 námitek žalobkyně, učinil tak pouze ve snaze poukázat na subjektivní snahu žalobkyně zpochybnit samotnou stavbu bez užití předem ověřitelných důkazů, ale rozhodně tím neměl v úmyslu odmítnout se vyjádřit ke zbývajícím odvolacím důvodům. Žalovaný se dále vyjádřil k některým z žalobkyní tvrzených nevypořádaných námitek a závěrem uvedl, že ze strany žalobkyně nebyly předloženy žádné důkazy, které by prokazovaly závažné nedostatky na konstrukci a dispozici záměru stavby. Veškeré jí předložené námitky byly vedené snahou zamezit realizaci stavby bezbariérových zastávek, které budou umístěny na části pozemků žalobkyně.
34. K předloženým variantám (č. 1 a č. 2) žalovaný sdělil, že žalobkyně není stavebníkem, stavební záměr není v její dispozici – nebyla žadatelem o vydání stavebního povolení a provedení zamýšlené stavby tak nespadá do její dispozice.
35. Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Další podání účastníků

36. Podáním ze dne 10. 1. 2024 přistoupil do řízení stavebník jako osoba zúčastněná na řízení. Stanovisko k podané žalobě stavebník nepředložil.
37. V podání ze dne 10. 1. 2024 žalobkyně konkretizovala, jaký měla skutečnost, že nebyla vzata za účastníka řízení ve fázi před správním orgánem prvního stupně, zásadní negativní dopad na její práva. Dále žalobkyně uvedla, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení jejích ústavně garantovaných práv, konkrétně práva na řádný, zákonný a spravedlivý proces, práva na rovnost účastníků řízení a práva vlastnit majetek.
38. Dne 21. 3. 2024 sdělila žalobkyně soudu, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2024, č. j. 25 A 119/2022-79, bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 10. 2022, č. j. MSK 55003/2022 ve věci umístění záměru a věc vrácena Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje k dalšímu řízení.

39. Na dotaz soudu ze dne 2. 7. 2024 bylo žalobkyní dne 10. 7. 2024 i žalovaným dne 12. 7. 2024 shodně sděleno, že územní řízení je nyní ve fázi odvolacího řízení, kdy o žalobkyní podaném odvolání proti prvostupňovému územnímu rozhodnutí nebylo doposud rozhodnuto.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

40. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
41. Ačkoli žalobkyně výslovně žádala, aby bylo ve věci nařízeno jednání, soud k nařízení ústního jednání nepřistoupil, jelikož byly shledány vady napadeného rozhodnutí, pro které soud zrušil napadené rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
42. Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
43. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
44. Stavebnímu řízení v projednávané věci předcházelo územní řízení o umístění záměru, ve kterém měla žalobkyně postavení účastníka řízení. V rámci územního řízení bylo dne 1. 2. 2022 vydáno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, č. j. SMO/759057/21/ ÚpaSŘ/Slá, jímž byl umístěn záměr „Přestupní uzel Ostrava-Hulváky, II. etapa, tramvajové zastávky“ ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 10. 2022, č. j. MSK 55003/2022 (územní rozhodnutí). Proti územnímu rozhodnutí podala žalobkyně dne 18. 11. 2022 ke Krajskému soudu v Ostravě správní žalobu, které krajský soud vyhověl, napadené územní rozhodnutí rozsudkem ze dne 5. 3. 2024, č. j. 25 A 119/2022 – 79 zrušil a věc vrátil Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje k dalšímu řízení.
45. Stavebník podal dne 21. 3. 2023 žádost o vydání stavebního povolení ke stavbě dráhy (dále jen „žádost o povolení“). V části údaje o místu stavebního záměru stavebník uvedl parcelní čísla: 1009/3, 1009/4, 1009/8, 1009/12, 1490/16 (katastrální území Zábřeh – Hulváky) a 751/1, 751/10 a 751/11 (katastrální území Mariánské hory), vše obec Ostrava, druh pozemku ostatní plocha. K žádosti o vydání stavebního povolení byla předložena Projektová dokumentace SO 651-SO 656 pro vydání stavebního povolení dle vyhlášky č. 251/2018 Sb., kterou se mění vyhláška č. 146/2008 Sb. (dále jen „projektová dokumentace“), obsahující průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení a dokladovou část. V dokladové části byla mezi parcelními čísly (místo stavebního záměru) uvedena i čísla st. 221, st. 232/3, st. 311/2, st. 312, 354/12, 1128/2 a 1434/2 v k. ú. Zábřeh – Hulváky.
46. Dne 18. 4. 2023 vydal Drážní úřad pod sp. zn. MO-SDO0180/23-3/Vi, č. j. DUCR-23495/23/Vi oznámení o zahájení stavebního řízení o povolení stavby (dále jen „oznámení o zahájení řízení“). Následovala výzva dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ze dne 9. 5. 2023, sp. zn. MO-SDO0180/23-

5/Vi, č. j. DUCR-28012/23/Vi. Dne 17. 5. 2023 bylo Drážním úřadem vydáno stavební povolení (jak je uvedeno shora).

47. Následně se na Drážní úřad e-mailem obrátila dne 16. 6. 2023 žalobkyně s dotazem na vedení stavebního řízení a vydání stavebního povolení, neboť žalobkyně byla účastníkem předcházejícího územního řízení, ale nebyla vyrozuměna ani označena jako účastník v navazujícím stavebním řízení, a to přesto, že stavba měla být realizována na pozemcích žalobkyně.
48. Dne 20. 6. 2023 podala žalobkyně rovněž oficiální žádost k Drážnímu úřadu o poskytnutí informací a zaslání listin ve věci stavebního řízení o povolení stavby (dále jen „žádost o informace“). Na žádost o informace reagoval Drážní úřad sdělením ze dne 29. 6. 2023 (pod sp. zn. MO-INF0007/23-2/Vi, č. j. DUCR-41011/23/Vi), v němž žalobkyni oznámil, že jí postavení účastníka stavebního řízení přísluší a současně jí zaslal požadované listiny (žádost o povolení, oznámení o zahájení řízení a stavební povolení).
49. Drážní úřad zaslal žalobkyni dne 26. 6. 2023 dopis sp. zn. MO-SDO0180/23-9/Vi, č. j. DUCR-40089/23/Vi (douchený žalobkyni dne 7. 7. 2023), ve kterém jí sdělil, že jí skutečně postavení účastníka ve stavebním řízení přísluší (dále jen „dopis“), zaslal jí stavební povolení a poučil ji o možnosti podat odvolání v náhradní lhůtě dle § 84 odst. 1 správního řádu. Drážní úřad v podání uvedl, že postavení účastníka řízení žalobkyni přísluší jakožto vlastníkov *„pozemků, na kterých je stavba prováděna, parc. č. st. 221, 232/3, 311/2, 312, parc. č. 354/12, 1128/2 a 1434/2 v katastrální území Zábřeh – Hulvánky [...]“*.
50. Žalobkyně na stavební povolení reagovala podáním odvolání ze dne 1. 8. 2023. K podanému odvolání se dne 30. 8. 2023 vyjádřila společnost SHB – příkazník, jež na základě smlouvy o dílo a smlouvy příkazní poskytoval pro stavebníka projektové a inženýrské služby (dále jen „společnost SHB“).
51. Následně bylo dne 9. 11. 2023 vydáno napadené rozhodnutí.
52. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
53. Dle § 18c odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 63/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření (dále jen „vyhláška“), *„[s]tavební povolení kromě obecných náležitostí rozhodnutí obsahuje katastrální území, parcelní čísla pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých se stavba povoluje, popřípadě číslo popisné či evidenční stavby, jejíž změna se povoluje, [...]“*.
54. Dle § 94 odst. 5 stavebního zákona *„[d]ojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává; to neplatí, bylo-li zrušeno územní rozhodnutí pro záměr, pro který bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.“*
55. Dle § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona *„[k] žádosti o stavební povolení stavebník připojí souhlas k provedení stavebního záměru podle § 184a, [...]“*.
56. Dle § 112 odst. 2 stavebního zákona *„[o]d ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozorní,*

že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.“

57. Dle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona „[p]ráva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel, [...]“
58. Dle § 184a odst. 3 stavebního zákon, „[s]oublas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem.“
59. Na úvod považuje soud za podstatné vymezit skutečnosti, které považuje za nesporné. Předně jde o vymezení rozsahu stavby a vymezení vlastnictví k pozemkům, na kterých má být stavba realizována.
60. Soud považuje na základě spisového materiálu (především dopisu Drážního úřadu ze dne 26. 6. 2023, odpovědi Drážního úřadu na žádost o informace, napadeného rozhodnutí, dokladové části projektové dokumentace a výkresu „katastrální situační výkres“ projektové dokumentace) za nesporné, že stavba má být prováděna mj. na pozemcích St. 221, St. 232/3, St. 311/2, St. 312, parc. č. 354/12, parc. č. 1128/2 a parc. č. 1434/2, vše v k. ú. Zábřeh – Hulváky. Z veřejně dostupné části katastru nemovitostí a z listin založených ve správním spisu soud ověřil, že žalobkyně je vlastníkem mj. pozemků St. 221, St. 232/3, St. 311/2, St. 312, parc. č. 354/12, parc. č. 1128/2 a parc. č. 1434/2, vše v katastrálním území Zábřeh – Hulváky. V žalobě však žalobkyně jako pozemky, k nimž jí svědčí vlastnické právo, označila i pozemky č. St. 232/1, St. 232/2, St. 311/1, parc. č. 354/43 a parc. č. 1434/1, které však jsou dle spisové dokumentace a veřejně dostupné části katastru nemovitostí ve vlastnictví stavebníka.
61. Vzhledem k tomu, že žalobkyně k žalobě sama přiložila výpis z katastru nemovitostí obsahující seznam pozemků ve vlastnictví žalobkyně vychází soud z toho, že
 - žalobkyně je mj. vlastníkem pozemků St. 221, St. 232/3, St. 311/2, St. 312, parc. č. 354/12, parc. č. 1128/2 a parc. č. 1434/2 v k. ú. Zábřeh – Hulváky (dále jen „pozemky žalobkyně“);
 - zamýšlená stavba má být prováděna mj. na pozemcích žalobkyně.
62. Dále soud na základě spisové dokumentace, obsahu žaloby a vyjádření žalovaného považuje za nesporné, že objekt SO 655 nacházející se na pozemcích žalobkyně se nachází i mimo koridor 167.
63. Soud o věci uvažil následovně.
64. V první řadě soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s. Nadto žalobkyně nedostatečné vypořádání jejích odvolacích důvodů napadala *třetí žalobní námitkou*.
65. Nepřezkoumatelností zákon rozumí buď nesrozumitelnost, nebo nedostatek důvodů rozhodnutí, přičemž argumentace žalobkyně směřuje ke druhému důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zejména tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č.

j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS) nebo se nevypořádá se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71).

66. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, „[z] odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.“ Z právní věty výše uvedeného rozhodnutí zároveň vyplývá, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
67. Judikatura však zároveň dovozuje, že požadavky kladené na orgány veřejné moci, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů, nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly (JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 68 [Výroková část, odůvodnění, poučení]. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 519, marg. č. 30.). Ačkoliv tedy existuje požadavek na to, aby správní orgány v rámci svého rozhodování vypořádávaly případné námitky účastníků řízení věcně, nelze po nich s ohledem na výše uvedené požadovat obšírné a velmi podrobné odpovědi na jednotlivé námitky. Požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí totiž neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).
68. Žalobkyně na stranách 15 až 19 podané žaloby citovala odvolací námitky uvedené na stranách 9 až 15 odvolání, se kterými se žalovaný dle jejího názoru v napadeném rozhodnutí nevypořádal.
69. V bodech a), b), c) d), e), g), h), i), j), l), m) a n) tvrzených nevypořádaných námitkách se v zásadě opakuje námitka nevhodnosti stavebního záměru, zejména z hlediska:
 - bezpečnosti chodců [body a), b), c), i), l) m), n)];
 - umístění v prudkém kopci [body a), b, e), g), j), l)];
 - vzdálenosti pro přestup [body a), b), g), h)];
 - křížení s pozemní komunikací [body a), h), j), l)];
 - křížení s cyklotrasou [body a), c), h)];
 - bezbariérového provedení [body c), d), m), n)].
70. V bodě f) žalobkyně napadala nevypořádání námitky stran zřízení parkovacího zálivu s šesti parkovacími místy, kdy v projektu je uvedeno, že „tento parkovací záliv tvoří jakousi rezervu pro přebudování na autobusovou zastávku příměstských linek, pro případ, že by nefungovalo odbavení linky na sdružené tramvajové zastávce“. Další, dle žalobkyně nevypořádanou námitku vztahující se k parkovacím stáním, uvedla pod bodem o), kdy toto umístění parkovacích stání jednak zhorší plynulost provozu a dále, zamýšlenou stavbu rozšiřuje a dochází k záběru větší plochy pozemků žalobkyně, než by bylo třeba. Bodem k) napadala žalobkyně nevypořádání

jejího poukazu na návaznost projektu stavby křižovatky 28. října x Železárenská, kdy nyní posuzovaná stavba i stavba křižovatky mají být realizovány společně, aby se navzájem jednotlivá stavební povolení „nevylučovala“, aby stavební povolení stanovovalo takové podmínky jednotlivých staveb, aby stavby na sebe případně navazovaly, a pokud se podmiňují, aby byly stanoveny příslušné konkrétní podmínky.

71. Žalobkyně dále namítala pod *bodem o)* nevypořádání námítky nedostatečných zásad organizace výstavby (příjezdy strojů, pracovní prostor strojů, uskladnění a dovoz materiálů, uložení výkopků atd.). Dle žalobkyně žalovaný nevypořádal ani námítky vztahující se ke znemožnění následné výstavby žalobkyně ve stávající uliční čáře [*bod q)*]. *Bodem r)* a *s)* žalobkyně napadala nevypořádání jí navržených vhodnějších řešení stavby, které by minimalizovaly zásah do jejích práv.
72. Žalovaný se s pátým okruhem odvolacích námitek (viz shora bod 8 rozsudku), které žalobkyně podrobně rozvedla v podaném odvolání na stranách 9 až 15 vypořádal toliko formalisticky na stranách 13 až 14 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že je potřeba striktně oddělit posouzení stavby z hlediska stavebních předpisů od subjektivního pohledu žalobkyně. Následně žalovaný zopakoval, že Drážní úřad posuzoval žádost o povolení ke stavbě podle stavebního zákona a souvisejících předpisů a jelikož neshledal rozpor v dokumentaci předložené stavebníkem, žádosti vyhověl. Poté žalovaný citoval § 2 správního řádu upravující základní zásady činnosti správních orgánů a vyjádření společnosti SHB. Závěrem části vztahující se k vypořádání pátého okruhu odvolacích námitek žalovaný uvedl, že na základě vyjádření společnosti SHB neshledává pochybnosti o technické stránce projektu stavby, má za to, že výsledná podoba a umístění stavby splňují kritéria stavebních norem, a to i z hlediska přehlednosti a bezpečnosti budoucího užívání stavby pro potřeby veřejnosti. Následně se žalovaný zabýval vymezením stavby jako veřejně-prospěšné a souvisejícím rizikem omezení vlastnického práva.
73. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí v části týkající se vypořádání odvolacích námitek tak není vůbec zřejmé, proč správní orgán považuje jednotlivé námítky žalobkyně či jejich logicky uspořádané okruhy za liché, mylné nebo vyvrácené, a proč považuje skutečnosti přdestírané žalobkyní za nerozhodné, nesprávné nebo vyvrácené.
74. V projednávané věci žalovanému nic nebránilo vymezit konkrétní důvody vztahující se k vypořádání všech odvolacích námitek již v rámci napadeného rozhodnutí, své povinnosti rozhodnutí řádně odůvodnit však žalovaný nedostál. Z napadeného rozhodnutí je sice zřejmé, jak žalovaný obecně dospěl k závěru o potvrzení stavebního povolení, takový závěr však s ohledem na výše uvedené není dostatečný. Žalovaný se posouzením jednotlivých shora vymezených odvolacích námitek žalobkyně nijak nezabýval a komplexní úvahu vycházející z konkrétních okolností posuzovaného případu v podstatě redukoval na shrnutí vyjádření společnosti SHB.
75. Až v rámci vyjádření k žalobě žalovaný rozvedl, že mu nepřísluší posuzovat technické provedení stavby a že má povinnost posoudit podané námítky, pokud daná námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti, kdy právě pátý okruh odvolacích námitek spadá do oblasti, ke které žalovaný nemá povinnost se vyjadřovat. Dále doplnil, že v řízení nebyly předloženy žádné důkazy, které by prokazovaly závažné nedostatky na konstrukci a dispozici záměru stavby a že předkládání variantních řešení není v dispozici žalobkyně, neboť nebyla žadatelem o vydání stavebního povolení.
76. I přes zjevnou snahu žalovaného o doplnění odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vyjádření k žalobě, které je kvalitativně i kvantitativně značně obsáhlejší než samotné napadené

rozhodnutí, však není přijatelné, aby žalovaný absentující úvahy dodatečně doplňoval až ve vyjádřeních učiněných v rámci soudního řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43, či ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, publ. pod č. 73/2004 Sb. NSS).

77. Žalobkyně nemohla na doplnění argumentace vztahující se k uplatněným odvolacím námitkám, kterou žalovaný předložil až v rámci podaného vyjádření, reagovat v podané žalobě a mohlo tak dojít k zásahu do jejích práv. Jakkoliv tedy nelze vnímat požadavek na vypořádání odvolacích námitek bezmezně, rozsah a kvalitu odůvodnění předestřené žalovaným v napadeném rozhodnutí nelze rozhodně považovat za dostatečné. Soud proto vešel na třetí žalobní námitku a napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
78. Přesto, že soud shledal důvodnou třetí žalobní námitku, kterou žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve vztahu k uplatněným odvolacím námitkám, vypořádal soud nad rámec shora uvedeného i první žalobní námitku, která se dotýkala rozporu výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí a částečně i druhou žalobní námitku, neboť vyslovená nepřezkoumatelnost se vztahovala k jiným částem odůvodnění napadeného rozhodnutí.
79. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že napadeným rozhodnutím bylo zcela potvrzeno stavební povolení, ale zároveň jím bylo shledáno pochybení Drážního úřadu, který nejednal s žalobkyní jako s účastníkem stavebního řízení, přestože tato je vlastníkem pozemků, na kterých se bude z části nacházet plánovaná stavba. Pozemky žalobkyně nebyly dle stavebního povolení zahrnuty do pozemků, na kterých má být povolena stavba realizována.
80. Ve výroku stavebního povolení je na straně 1 uvedeno: „*[u]místění stavby: na pozemcích p.č. 1009/3 (ostatní plocha – ostatní komunikace), 1009/4 (ostatní plocha – ostatní komunikace), 1009/8 (ostatní plocha – ostatní komunikace), 1009/12 (ostatní plocha – ostatní komunikace), 1490/16 (ostatní plocha – ostatní komunikace), vše v k.ú. Zábřeh - Hulváky, obec: Ostrava, okres: Ostrava – město a na pozemcích p.č. 751/1 (ostatní plocha – silnice), 751/10 (ostatní plocha – dráha) a 751/11 (ostatní plocha – silnice), vše v k.ú. Mariánské Hory, obec: Ostrava, okres: Ostrava – město.*“
81. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto, že „*Rozhodnutí Drážního úřadu ze dne 17. května 2023, č. j. DUCR-30202/23/Vi, se podle § 90 odst. 5 zákona správního řádu p o t v r z u j e a o d v o l á n í p r o t i n ě m u s e z a m í t á.*“
82. Na straně 7 napadeného rozhodnutí žalovaný k vypořádání druhé odvolací námítky žalobkyně uvedl, že „*[s] ohledem na skutečnost, že plánovanou stavbou budou z části dotčeny odvolatelovy pozemky, měl být účastníkem stavebního řízení, na což odvolatel upozornil s odkazem na ustanovení § 109 písm. c) stavebního zákona. Je zřejmé, že za uvedené situace došlo k pochybení ze strany stavebníka, který v podané žádosti o stavební povolení určené správnímu orgánu prvního stupně neuvedl úplný výčet účastníků řízení, resp. pozemků, na kterých se bude z části nacházet plánovaná stavba.*“
83. Dále je na str. 9 napadeného rozhodnutí konstatováno, že „*[z] předloženého vyjádření společnosti SHB, která jedná na základě příkazní smlouvy za Statutární město Ostrava, a rovněž Drážního úřadu je zřejmé, že plánovaná stavba, která bude z části umístěna na odvolatelových pozemcích, je stavbou veřejně prospěšnou [...]*“.
84. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný na jednu stranu stavební povolení vydané Drážním úřadem beze zbytku potvrdil (tj. včetně vymezení pozemků, na kterých se má stavba realizovat), ale v témže rozhodnutí zkonstatoval, že stavba má být umístěna též na pozemcích žalobkyně,

kteřé však nejsou mezi pozemky vymezenými ve stavebním povolení, na nichž má být stavba umístěna, zahrnuty.

85. Parcelní čísla pozemků, na kterých se stavba povoluje, jsou nezbytnou náležitostí stavebního povolení. Již ze samotného označení „stavební povolení“ je zřejmé, že se povoluje stavba, přičemž neodmyslitelným znakem stavby je její (zpravidla trvalé) umístění. Umístění stavby je nezaměnitelně územně identifikováno právě pomocí parcelních čísel přehledně uvedených ve výrokové části stavebního povolení. Pokud by měla být tato parcelní čísla zjišťována a dohledávána až z odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu, bylo by jejich vymezení v rámci výroku stavebního povolení zcela zbytečné. Naopak struktura výrokové části stavebního povolení má poskytnout jasnou představu o realizované stavbě – zejména o osobě stavebníka, rozsahu stavby, umístění stavby, základním popisu a podmínkách realizace stavby tak, aby byly tyto elementární aspekty přehledně a první pohled zjištěitelné.
86. Soud proto shledal i první žalobní námitku důvodnou, neboť postup žalovaného, kterým rozšířil výčet pozemků, na nichž bude stavba umístěna, o dotčené pozemky ve vlastnictví žalobkyně, aniž by současně změnil stavební povolení, které ve výrokové části obsahuje chybný výčet pozemků, má za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro rozpor výroku s odůvodněním.
87. Ve vztahu ke *druhé žalobní námitce*, kterou žalobkyně napadala absenci jejího souhlasu s realizací stavby na jejím pozemku mimo koridor DK 167, soud uvádí následující. Soud se předně zabýval přípustností této žalobní námitky v rámci soudního přezkumu stavebního povolení (resp. přesněji rozhodnutí o odvolání proti stavebnímu povolení). S ohledem na umístění koridoru DK 167, který nezasahuje do pozemků žalobkyně se žalobkyně nemohla proti možnému umístění veřejně prospěšné stavby na jejím pozemku bránit v rámci přijetí územního plánu.
88. Konkrétnímu přesahu stavby přes hranici koridoru DK 167 se tak mohla žalobkyně bránit nejdříve v rámci územního řízení. Jak uvedl Nejvyšší správní soud, „*[p]ředmět vyvlastňovacího řízení, kterým je odnětí či omezení vlastnického práva za účelem uskutečnění veřejně prospěšné infrastrukturní stavby, je tak ve značné míře vymezen právě onou veřejně prospěšnou infrastrukturní stavbou, jejíž parametry jsou závazně stanoveny v územním rozhodnutí a stavebním povolení.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2023 č. j. 2 As 181/2023-57, www.nssoud.cz).
89. Žalobkyně se umístění veřejně prospěšné stavby mimo koridor DK 167 bez jejího souhlasu bránila jak v rámci územního řízení, tak následně i správní žalobou, na základě které bylo územní rozhodnutí rozsudkem ze dne 5. 4. 2024, č. j. 25A 119/2022–79 (publikovaným ve sbírce NSS, číslo 6/2024, ročník XXII, č. 1390/2007 Sb. NSS) zrušeno. Soud v nyní projednávané věci, jejímž předmětem je přezkum rozhodnutí ve stavebním řízení (navazujícím na územní řízení řešené ve věci sp. zn. 25A 119/2022), zcela sdílí právní závěry Krajského soudu v Ostravě.
90. Jak je uvedeno ve shora citovaném rozsudku č. j. 25A 119/2022–79, „*pro naplnění podmínky možnosti vyvlastnění podle § 170 odst. 1 stav. zák. je nutno respektovat přesně tu plochu, která byla územně plánovací dokumentací pro veřejně prospěšnou stavbu vymezena. Výjimku představují plochy nezbytné k zajištění výstavby veřejně prospěšné stavby a řádného užívání pro stanovený účel [§ 170 odst. 1 písm. a) stav. zák.], případně vytvoření podmínek pro nezbytný přístup, řádné užívání stavby nebo příjezd k pozemku nebo stavbě (§ 170 odst. 2 stav. zák.).* Hodlá-li správní orgán z takové nezbytnosti při svém rozhodnutí vycházet, musí provést ve svém rozhodnutí jasnou, srozumitelnou

a přezkoumatelnou úvahu, která ho k závěru o nezbytnosti vedla. V ostatních případech je souhlas vlastníka s umístěním veřejné prospěšné stavby na jeho pozemku podle § 184a odst. 1, 3 stav. zák. nutný. Současně je povinností správních orgánů řídit se metodickými pokyny ministerstev a případnou odchylku od nich řádně a přezkoumatelně odůvodnit.“

91. Vzhledem k tomu, že v rámci stavebního povolení vydaného Drážním úřadem nebyla stavba na pozemcích žalobkyně ani vymezena, nebyla z logiky věci posuzována a odůvodněna ani nezbytnost umístění veřejné prospěšné stavby mimo koridor DK 167 na pozemcích žalobkyně.
92. V rámci napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, „[k] problematice tvrzené nesprávné aplikace § 170 odvolací správní orgán opětovně zdůrazňuje, že se jedná o proces případného vyvlastnění. Ostatně samotný § 170 v odstavci 3 odkazuje na zvláštní právní předpis upravující řízení o vyvlastnění práv k pozemkům a stavbám, resp. příslušnost k jeho vedení a podmínky vyvlastnění, tj. na zákon o vyvlastnění (zák. č. 184/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Jednotlivé podmínky pro vyvlastnění podle § 170 stavebního zákona je nutné konkrétně posoudit (až) v samostatném řízení o vyvlastnění. Na základě výše uvedeného považuje odvolací správní orgán za prokázaný veřejně-prospěšný charakter stavby. V postupu stavebníka – nezískání si souhlasu vlastníka pozemků se stavbou neshledává pochybení, neboť takovýto postup nebyl v rozporu se stavebním zákonem, resp. se zákonem o dráhách.“
93. Napadené rozhodnutí tak i v nyní posuzovaném případě vychází z toho, že souhlas vlastníka pozemku (žalobkyně) není v posuzovaném případě nutný, a to i přesto, že se dotčené pozemky žalobkyně nacházejí mimo koridor DK 167 vymezený pro veřejně prospěšnou stavbu územně plánovací dokumentací. Současně však nedává ani stavební povolení ani napadené rozhodnutí odpověď na otázku, zda a proč je naplněna podmínka nezbytnosti dotčení pozemku žalobkyně povolenou stavbou. V napadeném rozhodnutí tak absentuje jasná, srozumitelná a přezkoumatelná úvaha, která žalovaného k závěru o nezbytnosti vedla, proč je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné i z posledně uvedeného důvodu.

VII. Závěr a náklady řízení

94. S ohledem na shora uvedené soud podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zčásti pro nedostatek důvodů rozhodnutí a zčásti pro nesrozumitelnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.) Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
95. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši
3 000 Kč a z podaného návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, kterému soud usnesením ze dne 8. 1. 2024, č. j. 9A 146/2023 – 47, vyhověl.
96. Další náklady žalobkyni nevznikly, neboť v řízení nebyla zastoupena advokátem. Náhrada nákladů řízení paušální částkou není, dle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, možná. „Soud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému navrhovateli (potažmo žalobci) náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, nýbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení navrhovatel (potažmo žalobce) soudu prokáže (§ 57odst. 1 s. ř. s.). Použití § 151odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (v novelizovaném znění

účinném od 1. 7. 2015) na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, 6 As 135/2015-79, ze dne 25. 8. 2015).

97. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu